

активізацією механізмів безпосереднього управління ефективністю суб'єктів економічних відносин, а раціональна модель поведінки останніх в сучасних умовах буде однозначною, що спричинить відповідні збурення на валютному ринку.

Отже, міжнародне кредитування України як в частині формування суверенної, так і несуверенної частин зовнішнього боргу значною мірою впливає на стан та характеристики функціонування внутрішнього ринку валютних та кредитних ресурсів. Опосередкування механізму цього впливу відбувається через інструменти управління обліковою ставкою НБУ, взаємодію комерційних банків з регулятором та доступність кредитів останніх для суб'єктів реального сектора національної економіки. При цьому як позитивний вплив підвищення інтенсивності залучення іноземних кредитів як від міжнародних фінансових інституцій, так і від комерційних банків та інших структур розглядати можливо лише в короткостроковому періоді, в якості стабілізуючого короткотермінового заходу, який не дозволяє соціально-економічній системі в кризових умовах перейти до стану стагнації.

Література:

1. Звіт Національного банку України за 2014 р. [Електронний ресурс] / Сайт Національного банку України. - Режим доступу :<http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>.

2. Інформаційний лист щодо Міжнародного кредитування 2014 р. [Електронний ресурс] / Фінансовий портал Міністерства фінансів України. - Режим доступу :<http://index.minfin.com.ua/index/debt>.

ПОДАТКИ. ПОДАТКОВА СИСТЕМА

ФРОЛОВА А. М.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – асистент

Даниленко В. В.

Провідна роль у забезпеченні виконання державою функцій щодо регулювання економічних процесів належить податкам. Саме податково-бюджетна і кредитно-грошова політика є ефективними методами державного регулювання ринкової економіки, що застосовуються в більшості західних країн протягом багатьох десятиріч.

Податки - це обов'язкові платежі фізичних та юридичних осіб до центрального і місцевого

бюджетів, здійснювані у порядку і на умовах, що визначаються законодавчими актами тієї чи іншої країни.

Нестабільність податкової системи як за видами податків, базою оподаткування, податковими ставками, так і за методами обчислення податків, термінами їх сплати, а також громіздкість податкового законодавства, негативно впливають на діяльність суб'єктів господарювання, оскільки, з одного боку, не дають змоги достовірно планувати основні фінансові показники (виторг, прибуток), а з іншого – призводять до великих штрафних, часто не зовсім обґрунтованих санкцій. Адаже якщо якась норма податкового закону допускає двозначності та різночитання, то податківець і підприємець завжди будуть тлумачити її по-різному, так, як це вигідно кожному з них. А помилки податківців нерідко завдають підприємницьким структурам великі збитки і навіть призводять до їх банкрутства. Недосконалість податкової системи впливає на поведінку підприємців, змушує їх відмовлятися від легальних методів господарювання, ухилятися від сплати податків.

Пріоритетною метою модернізації податкової служби України є створення ефективної, надійної, дієвої, професійної структури європейського зразка, покликаної закріпити довіру суспільства до працівників податкових органів і сприяти розвитку держави.

Ефективність діяльності податкової служби України залежить, в певній мірі, від роботи органів податкової служби України. Саме тому, в контексті оновлення чинного податкового законодавства України, насамперед з питань контролю податкових органів, досить важливим є аналіз наукових, нормативних, у тому числі перспективного характеру, джерел, систематизація наявних положень щодо методів контрольної діяльності органів Державної податкової служби України.

Розвиток будь-якої організації залежить насамперед від успішної роботи з кадрами і це повною мірою стосується кадрової структури Державної податкової служби України, яка лише починає формуватися, накопичуючи власний досвід та використовуючи надбання розвинутих країн світу. Основними питаннями щодо вдосконалення роботи працівників Державної податкової служби є ефективне планування робочого часу працівників, забезпечення працівників окремим автоматизованим робочим місцем, чіткий розподіл завдань, тощо.

Організація роботи органів ДПС України повинна бути направлена на створення

сприятливих умов для добровільного виконання вимог податкового законодавства та забезпечення захисту прав та інтересів населення. Питання методики діяльності органів ДПС України, в тому числі контролю, особливо актуалізуються у світлі активізації в Україні європейських інтеграційних процесів, наближення податкових органів до моделі європейського рівня. Позитивним явищем було б внесення у Закон діяльність роботи податкових органів, як сукупність конкретних прийомів та процедур, яке дозволяє простежити порядок проведення заходу, всі його етапи, документальне оформлення результатів, обсяг повноважень уповноважених осіб, що забезпечуватиме прозорість та визначність відносин між податковими органами та особою (платником), сприятиме наближенню діяльності податкових органів України до рівня європейських стандартів.

Одним із актуальних питань удосконалення регулювання діяльності органів Державної податкової служби України є питання співвідношення та узгодження нормативної регламентації функцій і повноважень органів ДПС України. Оскільки законодавче регулювання діяльності органів ДПС є одним із найрозгалуженіших, воно не обмежується лише Законом України "Про державну податкову службу в Україні", а здійснюється й іншими податковими та неподатковими законами. Основою повноважень податкових органів становлять ті права, які вони можуть і повинні, зобов'язані здійснювати для реалізації покладених на них завдань і функцій.

Удосконалення роботи органів Державної податкової служби сприятиме прискоренню модернізації ДПС, покращенню взаємовідносин із платниками податків, зборів та обов'язкових платежів, а також істотно підвищить рівень довіри громадськості до державних податкових органів.

Література:

1. Опарін В. М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. посібник. — 2-ге вид., доп. і перероб. — К.: КНЕУ. — 2005. — С. 153.
2. Закон України "Про систему оподаткування" від 25.06.91 р. № 1251 // Відомості Верховної Ради (ВВР), 1991.- №39.- ст. 510 із змінами та доповненнями.
3. Кучерявенко Н.П. Налоговое право: Учебник - Харьков: Консум, 1997.

ТУРКМЕНИСТАН - ТЕКСТИЛЬНАЯ ДЕРЖАВА

ХУММЕТГУЛИЕВ ОБЕЗМИРАТ

*Харьковский национальный технический университет
сельского хозяйства имени Петра Василенко*

**Научный руководитель – к.э.н., доцент
Заика С. А.**

С первых дней провозглашения независимости Туркменистана в стране огромное внимание уделяют развитию текстильной промышленности, строительству новых современных предприятий, способных перерабатывать большое количество собственного хлопка-волокна, выпускать продукцию высокого качества, в большинстве своем на уровне мировых стандартов. В развитие легкой промышленности, и особенно текстильной отрасли, были вложены значительные государственные средства и зарубежные инвестиции.

За короткое время в этой отрасли сделан стремительный рывок. Построены и введены в эксплуатацию десятки фабрик, комбинатов, производств по выработке хлопчатобумажной пряжи, трикотажного полотна, джинсовой ткани самых лучших образцов, которые начали экспортироваться во многие страны мира, в том числе в высокоразвитые государства.

Сегодня гордостью страны стали самые современные предприятия, такие, как Туркменбаши текстиль комплексы в Ашхабаде, Туркменбаши джинс комплексы, Текстильный комплекс им. С.А. Ниязова (Кипчак), Текстильный комплекс им. Атамурата, каахкинская хлопкопрядильная фабрика «Сердар» по выпуску хлопчатобумажной пряжи высоких номеров, Бахарденская хлопкопрядильная фабрика, Дашогузская хлопкопрядильная фабрика и многие другие предприятия.

Десятки видов самой различной пряжи получают на новых предприятиях. Практически вся продукция соответствует мировым стандартам. И потому заказы на нее идут от крупных европейских и американских компаний. А текстильные предприятия работают только по заказам. Туркменская продукция активно завоевывает международные рынки.

Так, в 2014 году текстильщиками страны производство пряжи по сравнению с 1990 годом увеличилось в 7,6 раза, ткани - на 38 %. Было произведено также свыше 5 тысяч тонн трикотажного полотна, 16,5 миллиона квадратных метров джинсовой ткани, которая раньше вообще не выпускалась в Туркменистане. Тогда же текстильная промышленность стала занимать одно из ведущих мест в экспортных операциях страны.